

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 34Csp/205/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118213712
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7118213712.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lýdiou Nemešovou v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, P.O.BOX 205, proti žalovanej: C., nar. XX.X.XXXX, bytom M., v spore o zaplatenie 243,83 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155) sa žalobou doručenu na Okresný súd Košice I dňa 29.10.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť mu sumu 243,82 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 243,82 Eur odo dňa 21.9.2018 do zaplatenia a zaviazal žalovanú k náhrade trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za podanú žalobu vo výške 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 73,90 Eur.

2. Právny predchodca žalobcu odôvodnil žalobu najmä tými skutočnosťami, že so žalovanou uzavrel dňa 3.6.2011 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 18 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 100,- Eur a bola mu povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 10,- Eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých jeho pokusoch. Pred odstúpením na vymáhanie vystavil ku dňu 14.9.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.8.2018 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 243,82 Eur. Celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 243,82 Eur. Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.8.2018, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.9.2018.

3. Dňa 28.12.2018 bolo súdu doručené podanie, a to návrh na pripustenie zmeny sporovej strany na strane žalobcu a súhlas so vstupom do konania, v ktorom postupník spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. oznámil súdu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpil žalobca spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., pohľadávku proti žalovanej C. spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou

spojenými na postupníka spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48 , 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154. Vzhľadom na uvedené preto navrhol, aby súd v súlade s ust. § 80 ods. 1 Civilného sporového poriadku pripustil zmenu sporovej strany na strane žalobcu a to tak, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 vystúpi z konania a na jeho miesto vstúpi spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48 , 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154. Zároveň v súlade s ust. § 80 ods. 2 Civilného sporového poriadku postupník vyslovil súhlas so vstupom do konania namiesto pôvodného žalobcu.

4. Okresný súd Košice I uznesením vydaným dňa 5.2.2019 pod č.k. 34Csp/205/2018-63 pripustil, aby z konania vystúpil doterajší žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48 , 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.2.2019.

5. Podľa ust. § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

6. Súd vykonal celý rad krokov smerujúcich k zisteniu pobytu žalovanej. Všetky dostupné lustrácie boli bez kladného výsledku. Súd požiadal o súčinnosť pri doručovaní žaloby aj príslušné Obvodné oddelenie Policajného zboru v Košiciach, ktorým bolo zistené, že žalovaná sa v mieste svojho trvalého pobytu nezdržiava. Z uvedenej adresy sa vrátila súdu zásielka nedoručená s oznámením príslušného poštového úradu adresát neznámy. Následne súd postupom podľa ust. § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku zverejnil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu oznámenie o podanej žalobe, ktoré bolo vyvesené/zverejnené dňa 3.5.2019 a zvesené dňa 3.6.2019.

7. Podľa ust. § 297 Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Vzhľadom k tomu, že nebolo potrebné vo veci nariadovať pojednávanie, pretože rozhodnutie súdu bez nariadenia pojednávania je v súlade s ust. § 297 Civilného sporového poriadku, rozhodol súd prvej inštancie vec bez nariadenia pojednávania dňa 13.6.2019 na základe listinných dôkazov predložených žalobcom, a to Žiadosťou o vydanie Nákupnej karty Nay Extra Premium, všeobecnými obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s., výpismi z Bankomatky Quatro a zistil tento stav veci:

9. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaná dňa 1.6.2011 požiadala právneho predchodcu žalobcu spoločnosť VÚB, a.s. o vydanie Nákupnej karty NAY Extra Premium s úverovým rámcom 900,- Eur, štandardnou mesačnou splátkou 30,- Eur a štandardnou úrokovou sadzbou 1,5% p. m. /18 p.a. %. Žalovaná podpisom tejto zmluvy vyhlásila, že pred jej podpisom sa oboznámila s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou zmluvy, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať (čl. V bod 10 formulára). Podľa Článku V. posledný odsek žiadosti, prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Právny predchodca žalobcu spoločnosť VÚB, a.s. podpísal žiadosť dňa 3.6.2011. V čl. V žiadosti nazvanom vyhlásenia klienta je uvedený výpočet RPMN pri výške úveru 900,- Eur, prvej až predposlednej splátky 30,- Eur mesačne, poslednej splátky 6,19 Eur a počte splátok 44, tak, že RPMN je 24,05 % . Celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť je 1.326,19 Eur a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 426,19 Eur.

10. Z výpisu z Pôžičkovej karty Quatro súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý úverový rámec 100,- Eur pri výške úrokovej sadzby 1,5% p.m./ 18 % p.a., so splátkami 10,- Eur. Stav na karte ku dňu 31.8.2018 bol - 243,82 Eur. Žalovaná realizovala posledný výber/čerpanie dňa 19.6.2015 vo výške 5,60 Eur a poslednú úhradu realizovala dňa 9.6.2015 vo výške 10,- Eur. Následne sú na účte od 30.6.2015 zaznamenané len náklady na vymáhanie od vyhlásenia okamžitej splatnosti, štandardné úroky a sankčné úroky. Stav na účte k 31.8.2018 bol - 243,82 Eur, debetná transakcia -735,28 Eur a 491,46 kreditná transakcia.

11. Súčasťou takto uzatvorenej zmluvy boli Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s., v zmysle ktorých všetky transakcie hlavnou aj dodatkovou kartou sú zaúčtované bankou na ľarchu kartového účtu v deň obdržania oznámenia o záväzku. Podľa článku I. (Vymedzenie pojmov) obchodných podmienok, Karta je kreditná platobná karta vydávaná bankou v spolupráci so správcom ako platobný prostriedok, ktorým klient vykonáva platobné operácie na území Slovenskej republiky do výšky úverového rámca. Revolvingový úver je spotrebiteľský úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorého úverový rámec sa obnovuje každou uhradenou splátkou. Úverový rámec je celková suma peňažných prostriedkov poskytnutá klientovi ako revolvingový úver, do výšky ktorej možno realizovať transakcie použitím karty v súlade s podmienkami zmluvy.

Výpočet úrokov bol stanovený tak, že dlžný zostatok na tomto účte sa denne úročí štandardnou úrokovou sadzbou, v prípade úhrady sumy nižšej ako je výška povinnej splátky alebo omeškania s úhradou akejkoľvek povinnej splátky alebo inej čiastky sa denne úročí časť dlžného zostatku, ktorá je v omeškani, sankčnou úrokovou sadzbou a časť dlžného zostatku, ktorá nie je v omeškani, štandardnou úrokovou sadzbou alebo zvýšenou úrokovou sadzbou podľa bodu 36 týchto obchodných podmienok. Pri výpočte úrokov sa používa vzorec počet dní/365*úroková sadzba. Štandardná sankčná zvýšená a vkladová úroková sadzba sú pohyblivé, ich výška je určená bankou a sú zverejnené na výveskách v obchodných priestoroch banky. Podľa bodu 43 a 44 uvedených obchodných podmienok, poplatky súvisiace so správou a používaním karty sú uvedené v cenníku, ktorý je zverejnený v obchodných priestoroch banky. Cenník ďalej obsahuje výšku sadzby poisťného podľa poisťnej zmluvy, uzatvorenej v prospech klienta a označenej v zmluve. Cenník sa považuje za súčasť zmluvy, banka je oprávnená cenník jednostranne meniť, pričom zmenu cenníka banka klientovi písomne vopred oznámi. Podľa článku V. bod 37. obchodných podmienok, ak Klient nezrealizuje úhradu Povinnnej splátky, Správca ho vyzve na jej vyrovnanie. Ak Klient napriek výzve nezaplatí Povinnú splátku a prípadné ostatné splatné čiastky v stanovenej lehote, Banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (a) vyhlásiť celý Dlžný zostatok za okamžite splatný.

12. Podľa ust. § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

13. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

16. Podľa ust. § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

17. Podľa ust. § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

18. Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

19. Podľa ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa ustanovenia § 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Podľa ustanovenia §39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

28. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a

praxe, využíva najmä omyl, leš', vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

30. Podľa ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase postúpenia (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi pôvodným žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Zmluva uzavretá medzi pôvodným veriteľom a žalovanou je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

32. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý osobitný druh revolvingového úveru s úverovým rámcom a s dohodnutou mesačnou splátkou úveru. Z obsahu žiadosti vyplýva, že pri uzatváraní zmluvy konal právny predchodca žalobcu v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba, občan pre svoje súkromné účely, teda nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa obsahu zmluvy a pripojených zmluvných dojednaní sa dá posúdiť, že ide o tzv. typovú zmluvu vyhotovenú pre širšie neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou zasiahnuť do obsahu podmienok zmluvy, a tak podstatným spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy. Jednotlivými výbermi žalovaná odčerpala finančné prostriedky vo výške - 735,28 Eur (z toho čerpané transakcie sú vo výške 297,12 Eur a 438,16 Eur sú poplatky a úroky) a v prospech pôvodného žalobcu žalovaná uhradila sumu 491,46 Eur. Uvedené skutočnosti neboli sporné.

33. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský. Z tohto dôvodu je súd povinný skúmať, či zmluva/žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, ktorú účastníci uzavreli je v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a obsahuje všetky náležitosti v zmysle tohto zákona.

34. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy.

35. V prvom rade súd skúmal otázku platnosti Zmluvy/Žiadosti o vydanie nákupnej karty NAY Extra Premium a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli Zmluvu/Žiadosť o vydanie nákupnej karty NAY Extra Premium, podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom nejde v zmysle ust. § 1 ods. 3 citovaného zákona o spotrebiteľský úver, keďže je bezúročný a bez poplatkov, ale v zmysle ust. § 24 ods. 1 sa na neho vzťahujú jednotlivé ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Náležitosti zmluvy upravuje ust. § 9 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 citovaného ustanovenia. Absenciu niektorej z týchto podstatných náležitostí zákon nesankcionuje neplatnosťou zmluvy. Z obsahu zmluvy vyplýva, že v tejto je uvedený úverový rámec ako aj výška mesačnej splátky a úroková sadzba a v čl. V je uvedený indikatívny výpočet RPMN pri výške úveru 900,- Eur a splátke 30,- Eur mesačne, čo je zjavne nesprávny údaj, pretože úverový rámec bol 100,- Eur a mesačná splátka 10,- Eur. Preto mal právny predchodca žalobcu určiť presnú RPMN z poskytnutého úverového rámca pri uzatváraní zmluvy. Teda táto náležitosť zmluvy chýba. Absenciu tejto náležitosti v zmluve zákon postihuje tým, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

36. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013 „ v odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej výšky sumy, pretože sa v úvere v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa o čom svedčí aj tvrdenia žalobcu v odvolaní (bod II., ods. 3), že na základe uzavretej zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.991,64 Eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.2.2008 navýšený o 30.000,- Sk na končnú sumu 60.000,- Sk, t.j. 1.991,64 Eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, pretože nemôže obsahovať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom“.

37. Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 5Co/60/2011 zo dňa 15.3.2011.

38. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, súd poznamenáva, že údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej Zmluve účastníkov nezodpovedali ani ďalším požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákonov o spotrebiteľských úveroch. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. patrili údaje: o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/), údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (ust. § 9 ods. 2 písm. k/). Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery či pôžičky a porovnať si cenu toho ktorého úveru. Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, teda žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi iba sumu, ktorá jej bola poskytnutá.

39. Keďže je zmluva bezúročná a bez poplatkov, neboli splnené zákonné podmienky na priznanie inej sumy ako sumy, ktorú žalovaná čerpala z účtu vo výške 297,12 Eur. Žalovaná však uhradila sumu vo výške 491,46 Eur. Preto súd žalobu zamietol.

40. Okrem vyššie uvedeného súd by zamietol žalobu aj z iných dôvodov.

41. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukázovania je ust. § 132 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého je žalobca povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

42. Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby je povinný uviesť skutočnosti, ktoré sa opierajú o právo alebo iný nárok. Podstatou uvedenej povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Uvedená povinnosť tvrdenia je základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany, avšak nemusí to vždy zodpovedať konkrétnemu sporu, resp. konkrétnej hmotno-právnej úprave, ktorá sa má v spore použiť. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu tej strany sporu, ktorá nedokázala formulovať tvrdenia v konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme, o ktorú sa strana sporu pri uplatnení alebo pri bránení práva opierala. V žalobe musí byť uvedené, o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť. Uvedenému účelu slúži opis rozhodujúcich skutočností, ktoré v prípade, ak budú v spore preukázané, povedú k záveru, že požiadavka žalobcu, vyjadrená v tzv. žalobnom petite je opodstatnená. Požiadavky na opis rozhodujúcich skutočností sú prirodzene kvalitatívne vyššie v sporom konaní, ako v konaní nesporovom a majú väčší význam v konaní, ktoré sa začína len na návrh ako v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

43. Sporové konanie je ovládané tzv. prejednávacou zásadou. Uvedená zásada určuje, že procesnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu majú sporové strany a nie súd. Prejednávací zásada znamená, že sú to strany sporu, ktoré majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú, a ktorých z toho dôvodu postihuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

44. Právny predchodca žalobcu totiž v žalobe neopísal rozhodujúce skutočnosti tak, aby z nich bol zrejмый skutkový dej (skutok), na ktorého základe sa uplatňuje právo, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a vylučuje tým možnosť zámenny s iným skutkovým dejom, ale len odkázal na dokumenty, ktoré sú prílohou žaloby. A tento nedostatok nebol zhojený ani právnym nástupcom žalobcu.

45. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovaně čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovaně čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy.

46. Z tvrdení právneho predchodcu žalobcu, uvedených v žalobe vyplynulo, že žalovanej bol poskytnutý úver, ktorý mohla žalovaná čerpať do výšky poskytnutého úverového rámca. Žalovaná mala schválený úverový rámec vo výške 100,- Eur, ktorý bola povinná splácať v mesačných splátkach vo výške 10,- Eur. Dlžnú sumu právny predchodca žalobcu vyčíslil celkom na sumu 243,82 Eur.

47. Uvedené vymedzenie skutkového deja je príliš všeobecné, neurčité, teda nepostačuje, a rozhodujúce skutočnosti, na základe, ktorých si právny predchodca žalobcu uplatňuje svoj nárok, nie sú opisované v požadovanom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a vylučuje možnosť zámenny s iným skutkom. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v žalobe absentuje tvrdenie, v akom konkrétnom období (rozhodujúcom pre nárok uplatnený žalobcom) žalovaná začala čerpať poskytnuté peňažné prostriedky, v akej výške a za aké konkrétne obdobie vznikol žalovanej dlh. Zo žaloby vôbec nie je zrejmé ani to, ktoré splátky žalovaná uhradila a ktoré neuhradila; v prípade zaplatených splátok žalobca jednotlivito neuviedol ich výšku, dátum úhrady, obdobie na ktoré sa platba vzťahuje. Zo žaloby nie je možné vôbec zistiť aký je skutočný dlh žalovanej, a či v tomto dlhu nie sú započítané nároky, ktoré by mohli byť súdom ex offio posúdené ako nároky z neprijateľných zmluvných podmienok. V prípade neuhradených splátok právny predchodca žalobca neuviedol ich výšku, ani obdobie, ku ktorému prislúcha každá neuhradená splátka. Taktiež v žalobe neuviedol, aká čiastka z dohodnutej splátky úveru sa vzťahovala na istinu úveru, aká na úrok, prípade na ďalšie položky. Uvedené rozlíšenie má význam v situácii ak veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť, resp. požaduje zaplatenie celého dlhu naraz (z dôvodu nesplácania úveru dlžníkom), keďže po zosplatení úveru prislúchajú veriteľovi úroky z omeškania, nie zmluvné úroky. Riadne vymedzenie a preukázanie nároku a splatnosti dlhu má význam aj z hľadiska stanovenia vzniku omeškania s peňažným plnením a má význam aj pre posúdenie možného premlčania nároku. Je procesne neprípustné, aby žalobca svoju povinnosť opísania rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil v žalobe odkazom na pripojené listinné dôkazy. Uvedená skutočnosť by v konečnom dôsledku znamenala, že svoju povinnosť by žalobca preniesol na súd. Listinné dôkazy,

na ktoré žalobca odkazuje v žalobe, môžu slúžiť len na preukázanie jeho tvrdení, žiadnu inú funkciu nemôžu mať. V prípade, ak by súd zisťoval z pripojených listinných dôkazov skutočnosti, ktoré majú byť obsiahnuté v žalobe a ktoré má povinnosť tvrdiť žalobca, došlo by tým nepochybne k porušeniu zásady rovnakého postavenia účastníkov konania, keďže naznačenú povinnosť tvrdenia by namiesto účastníka konania plnil súd. Absencia uvedených náležitostí v žalobe nemá za následok odmietnutie podania, nakoľko nejde o také nedostatky, pre ktoré nemožno pokračovať v konaní a ktoré bránia jej vecnému prejednaniu.

48. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že len predložených dokladov, ktoré tvoria prílohu žaloby, nie je možné posúdiť oprávnenosť nároku, teda právny predchodca žalobcu a žalobca neunesli dôkazné bremeno, a aj to by bol dôvod zamietnutia žaloby.

49. Zásadnou otázkou, ktorou bolo tiež potrebné v spore vyriešiť je otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Žalobca v predmetnom spore tvrdí, že je aktívne legitimovanou stranou v spore.

50. Súd prvej inštancie je tak povinný preskúmať vecnú legitimitáciu, či už aktívnu (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnu (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) ktorá je imanentnou súčasťou civilného procesu (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.9.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009). V opačnom prípade by išlo o zjavný excés v postupe konajúceho súdu, ktorý pri opomenutí vyriešiť kardinálnu otázku, akou je otázka existencie vecnej legitimitácie, zodpovedaný ktorej je konajúci súd ex officio viazaný, by bolo protirečenie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného v Článku 46 ods. 1 Ústavy ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného Článkom 6 ods. 1 Dohovoru (nález Ústavného súdu SR zo dňa 16. decembra 2014, sp. zn. III.ÚS 266/2014).

51. Pre platné postúpenie pohľadávky banky platia predpoklady podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý splnenie preukazuje v danom spore žalobca. Jeho zaťažuje povinnosť preukázať, že je vo veci aktívne vecne legitimovaným subjektom, ktorý platne nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa.

52. Podľa ust. § 92 ods. 8,9 zákona o bankách môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť) ak je splatná (1), a to až po prechádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnená (3) v omeškaní klienta so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

53. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (viď rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014). Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že iba postúpenie pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky.

54. Zákon o bankách je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis, preto v prípade, ak ide o postúpenie pohľadávky bankou, platia primerane ustanovenia lex specialis pred všeobecnou úpravou v Občianskom zákonníku.

55. Ak zákonné predpoklady nie sú splnené, ide o právny úkon postúpenia contra lege a z tohto dôvodu je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom § 39 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade tu nie je daná aktívna legitimitácia žalobcu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá doposiaľ nebola splatná. Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

56. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky ohľadne ktorej to zákon zakazuje (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje s plnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli) ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť. Z uvedeného dôvodu v týchto prípadoch nemožno vôbec hovoriť o platnej cesii, postupca zostáva veriteľom svoj ej pohľadávky, ktorá na postupníka neprechádza pre neplatnosť zmluvy. Zo znenia citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že prvá obligatórna podmienka pre platnú cesiu bankovej pohľadávky je písomná výzva banky, ktorá ma byť klientovi banky doručená a napriek tejto písomnej výzve je klient banky v kvalifikovanom omeškaní (nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní). Až po preukázaní, že klientovi banky bola takáto výzva zo strany banky doručená, prichádza do úvahy postúpenie bankovej pohľadávky, zodpovedajúcej omeškanému záväzku inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Písomná výzva, ktorá spĺňa

vymedzené kritéria je základným a prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu.

57. Súd poukazuje na skutočnosť, že v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu vypovedať, prípadne od nej odstúpiť.

58. Právny predchodca žalobcu a ani žalobca v tomto spore takéto dôkazy nepredložili, a preto je možné uzavrieť, že žalobca nepreukázal obligatórnu podmienku uvedenú v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Po splnení tejto podmienky môže banka pristúpiť k postúpeniu „spôsobilej pohľadávky“, teda pohľadávky s ktorou je dlžník v omeškaní. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách totiž vyplýva, že ak je klient banky napriek jej písomnej výzve v kvalifikovanom omeškaní čo až časťou svojho peňažného záväzku voči banke môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (žalobca nepreukázal, že došlo kvalifikovaným spôsobom výzvou resp. oznámením banky k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a ani k odstúpeniu od zmluvy) nebola tak oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok, je preto neplatným právnym úkonom. Žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať.

59. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd aj z tohto dôvodu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

60. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

61. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62. Podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

63. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. V danom prípade žalovanej ako úspešnej strane sporu prináleží v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku náhrada trov konania v celom rozsahu. Tieto mu ale súd nepriznal, pretože jej preukázateľne v spore žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).